

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 788 ff.)

Formanden: Der er intet Vædringsforslag stillet. Sagen er opført eventuelt, idet der efter Forretningsordenen udtræves Thingets Samtykke til, at den kan foretages, men efter Sagens Bessaffenhed, og efter hvad jeg havde Veilighed til at yttre i Gaar, kan jeg ikke ret vel tænke mig, at Nogen skulde være derimod. Naar Ingen udtaler sig derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold)

Det er saaledes givet. — Forhandlingen er aabnet.

Madsen: Det høie Thing veed jo godt, at det, som for mig var Kjærnen i det oprindelige Forslag i denne Sag, var den Paragraf, som blev forkastet ved Afstemningen i Gaar. Jeg har imidlertid ikke villet stille noget Vædringsforslag til Sagens Behandling i Dag om en Gjenoptagelse af denne Paragraf, fordi jeg har anset det for unyttigt. Skjøndt altsaa Lovforslaget i sin nuværende Form ikke er tilfredsstillende for mig, agter jeg dog at stemme for det for derved at aabne Plads for videre Forhandling om Sagen.

Tvede: Maa jeg blot gjøre den ganske korte Bemærkning, at dersom den tidligere § 7 var vedtaget om Udbelingen af Laan eller Hjælp fra Statskassen af 50 Ore for hvert Individ i en Kommune, vilde det i Kjøbenhavn, naar jeg ansætter den til 290.000 Indbyggere, og naar der, som det sidst blev anført, er 12.000 arbejdsløse Mænd her i Kjøbenhavn, blive 12 Kr. for hver Mand. Der blev samtidigt søiet til, at de 12.000 Mænd repræsenterede en Befolkning af 60.000 Mennesker; det bliver altsaa 12 Kr. for hver fem Mennesker, og det skulde være en Hjælp for en Vinter. Jeg skjønner ikke, at der kan siges Andet om dette Forslag, end at det fører til at mislede Folk, vække Forhaabninger om en Understøttelse, som ikke vil have nogenjomhelst Betydning imod den virkelige Arbejdsløshed, og derhos vilde en saadan Understøttelse meget vanskelig komme netop de værdige Trængende til Gode. Af disse 12.000 Arbejdsløse er der dog nemlig rimeligvis ikke saa saa, der selv ere Skyld i, at de ere arbejdsløse, og det kunde dog vel aldrig være Meningen, at man skulde dele disse Penges ud til Folk, som enten paa det ene eller det andet Sæt selv havde foranlediget, at de ikke havde Arbejde, eller ligefrem havde gjort Strue, nedlagt Arbejdet, fordi ikke alle de Forbringere, de havde stillet lige overfor

Arbejdsgiverne, vare blevne godkjendte. Derfor mener jeg, at Loven meget godt kan undvære denne Paragraf. Jeg vilde have anset det for heldigt, om hele Lovforslaget ikke var kommet frem, fordi jeg mener, at det ikke bewirker nogen virkelig Hjælp overfor Arbejdsløsheden. Skal denne afhjælpes, skal det ske ved Arbejde, som der forøvrigt sidst blev bemærket, og ikke ved Fattighjælp.

Madsen: Det er ikke min Hensigt paa dette Trin af Sagens Behandling at indlade mig i nogen videre Diskussion om Sagens Gjenstand. Jeg vil blot overfor den ærede sidste Taler bemærke, at jeg er overbevist om, at den Paragraf, som blev forkastet i Gaar, vilde indeholde en væsentlig Hjælp imod den Trang, der er til Stede, men skulde man ikke anse denne Hjælp for tilstrækkelig, saa er der for mit Vedkommende ikke det Allersjæreste til Hinder for at gaa høiere op.

Da ingen Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilfjættet Folkethingets Formand for paa ny at fremmes der.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Balg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Fredning af Ederfugle.

Der blev afgivet 47 Stemmesedler; men af disse var 1 ugyldig, fordi der paa den kun fandtes 4 Navne; tilbage blev altsaa 46 gyldige Stemmesedler, hvoraf 12 vare blante.

Valgte bleve: Dannefjeld-Samsøe, Høst, Olsen, Rump og C. N. Hansen, hver med 34 Stemmer.

Næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Konkursloven §§ 50, 66, 71, 72, 130 og 131.